

jevega doma v snegu nad Ribnico na Pohorju truplo starejše ženske. V zmrznjeni so prepoznali 67 letno kuharico Franciško Topolovec. Lani 2. decembra se je napotila iz Maribora v Ribnico in od tam s kovčgom proti Senjorjevemu domu, da bi dobila službo kuharice. Med potjo jo je dohitel hlapec, ki je šel v gozd z vozom po drva. Vzel je žensko na voz in jo je po lastni izpovedi nalašč izločil na napačni poti, na kateri jo je doletela smrt.

Vozove je kradel in prodajal pod ceno. Orožniki so zgrabili na Goriškem vrhu Ivana Pečnika, ki se je ukvarjal s tatvino vozov. Posestniku Dominiku Kotniku v Dobrihah je ukradel 600 din vreden ročni voziček, katerega je prodal v sosedno župnijo za 70 din. Posestniku Antonu Zdovcu je odpeljal 2000 din vreden voz, katerega je vnovčil za 250 din.

Nočni vlomi pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. Ponoči je nekdo vlomil v jedilno shrambo pri posestniku Matiji Dečko v Vinskem vrhu. Odnesele je od dveh prašičev meso ter nekaj zabele. V posodo je dal dve košari in zraven stoječo vrečo z 10 kg moke in vse to z mastjo zadela. — Dan pozneje se je isto zgodilo pri sosedu Korajuču, kjer je tudi zmanjkalo precej masti in mesa. Ker pa so lopovi po mesu najbrž zelo žejali, so pri posestniku Stefanu Jurkoviču odnesli nad 50 litrov pijače. — Skrajni čas je, da spravijo orožniki te delomrzneže, ki bi radi dobro živeli na račun drugih, na varno!

Sedemletni otrok pokazal orožnikom pravo sled. Josip Knez, posestnik iz Prelesja pri Radečah, se je podal 30. aprila z doma, da bi se udeležil tabora Kmečke zveze v Celju. Knez se po odhodu ni več vrnil. Zadnje dni je odkrila dvanajstotica fantov njegovo že precej razpadlo truplo, ki je bilo pokrito s smrečjem in je ležalo med grmovjem nedaleč od vasi Predlog. Napadalec je žrtvi pobral denar in obrnil

vse žepe. Ljudje so začeli govoriti, da je na prvi pogled očitni roparski umor le slepilo. Orožniki so začeli v tem pravcu preiskavo in so izpraševali ženo umorjenega, koliko denarja je vzel mož s seboj na pot. Žena je izpovedala, da je imel v denarnici tisočak, pri sebi uro in dežnik. V razgovor med materjo in orožniki se je vmešal sedemletni sinček umorjenega, ki je v otroški odkritosti dodal: »Da, ata so imeli tudi dežnik. Saj ga je že prinesel sosedov domov...« Otrokova izjava je pokazala orožnikom pravo sled. Prišlo je na dan, da je prinesel Knezov dežnik na večer po izginu gospodarja sosedov fant, s katerim je vzdrževala Knezovka nedovoljeno razmerje. Navedene okoliščine so dale dovolj povoda za aretacijo Knezove in sosedovega fanta.

Svojevrsna tatvina. Rudolf Hlebš, trgovec iz Kranja in zakupnik lova na Ruppi, je prijavil, da mu je bila povzročena v lovišču škoda 2000 din. Škodo so zakrili fantje iz Rupe, kateri so kradli iz fazanovih gnezd jajčeca in si pekli cvrtje. Neka ženska iz Rupe je izmikala mlade fazančke iz gnezd in jih pripravljala zase in za znanke. Zakupnik lova se čuti oškodovanega za zgorajno vsoto, ker je naročil pred nedavnim večje število fazanov iz Hrvaške za razplod.

Izpred sodišča

Radi uboja obsojena. Na Šobru pri Mariboru je bil 12. februarja ob priliki otvoritve Perkove gostilne ubit na povratku proti domu mirni in nedolžni Anton Jare, sin male posestnice. Mariborsko sodišče je obsodilo radi tega uboja 12. maja Matijo Stegnarja in Franca Ofentavška vsakega na štiri leta robije. Trije soobtoženi so bili oproščeni.

Za birmo!

Žepne ure od din 34-
Ročne ure od din 70- samo



JOSIP JANKO, urar in draguljar

MARIBOR, JURČIČEVA ULICA ŠTEV. 8

Schaffhausen, Longines, Omega, Dextra itd. najceneje!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Akcija za spomenik prekmurskim književnikom in kulturnim delavcem je naletela pri vseh krogih širnega Prekmurja in ostalih delov naše države na ugoden odmev. Osnutek za spomenik je naredil arhitekt g. Novak, a izdelalo ga bo kamnoseško podjetje Močnik v Murski Soboti. Stal bo na koncu drevoreda v levem voglu, ker bo zeleno ozadje primernejše kot pročelje gradu. — Z uveljavljanjem novega voznega reda so odstranjene ovire, ki so obstojale že 15 let in je radi njih moral vlak v Ljutomeru, odnosno v Križevcih precej časa čakati, dokler ni drug vlak prevozil skupne proge v dolžini 1,7 km, ki je bila radgonskem in soboškem vlaku skupna. Odslej bosta vlaka obeh prog vozila nemoteno in drug od drugega popolnoma neodvisno, s čimer bo potnikom prikrajsanih nekaj minut mučnega čakanja. — Letos bomo v Martinišču praznovali praznik Marije Pomocnice 21. maja. — Svoječasni dolgooprtni hlapec Vrzel Ciril, ki je po Murski Soboti kradel vse, kar mu je prišlo pod roke — tudi dijakom in njihovim suknjam v gimnaziji ni prizanesel — je bil obsojen na dve leti zapor.

Murska Sobota. Na prošnjo Rafaelove družbe je višja cerkvena oblast nastavila pri nas izseljenskega duhovnika g. Ivana Škafar, ki bo skrbel za duhovne potrebe našega delavstva.

Tišina. V sredo, 10. maja, je proslavil naš vedno dobro in mladostno razpoložen g. dekan Krantz 50 letnico rojstva, zato so prijatelji od blizu in daleč prihiteli v tišinsko župnišče, mu prijateljsko stisnili roko in mu želeli še dolgega

4. junija blagoslovitev Slovencev doma v Slov. Bistrici!

V Avstraliji vedno več katoličanov

Leta 1933 se je število katoličanov povečalo za 6000 duš. Seizdali so 56 novih cerkva. Prišlo je 114 novih duhovnikov in 180 redovnic v katoliška misijonirna. Število katoliških šol se je dvignilo od 1458 na 1483. Bogoslovcev je 496.

Človeške kosti — zdravilo

V Toulousu v Franciji je policija prijela neko žensko po imenu Leontine Claretove, ki si je znala iz lahkovernosti ljudi kovati dobiček. Kot brezpogojno učinkovit pripomoček je prodajala bolnikom tekočino, v katero so bile pomešane zoglele in v prah zdrobljene človeške kosti. Za vsako stekleničico je zahtevala in dobivala po 50

V mrežah greha

Stražniki so medtem privedli Stanislava, ki ga je poveljnik dal iskati, ker je smatral, da bo igral pri razjasnitvi zločina važno vlogo. Zdravnik se je spet trudil, da bi osvestil Kazimira. Po dolgem prizadevanju se mu je to posrečilo. Stanislav se je sklonil nad ranjenca.

»Kazimir, kdo te je hotel umoriti?«

»Nina in Stefan Kmicic,« je zahropel ranjenec.

»A jaz ne bom umrl...«

»Pač, umrl boš. Zdravnik mi je naročil, naj ti to povem. Povej torej odkrito, kdo je streljal nate?«

»Nina!« je zašepetal Kazimir. Zaprl je oči in vzdihnil. Njegove ustnice so obledele. Stanislav se je ustrašil.

»Kazimir, ali ne bi poklicali duhovnika?« je vprašal s tresočim glasom.

»Ne!«

»A spovedati bi se moral in prejeti sveto mazljenje. To ti ne bo škodilo, četudi boš morda ozdravel.«

Kazimir je na pol odprl oči.

»Če bom čutil, da gre h kraju, bom prosil za duhovnika. A sedaj se počutim bolje. Ne bom umrl...«

Medtem je prispel preiskovalni sodnik. Sedel je na rob postelje in začel spraševati. Kazimir je šepetaje odgovarjal, in sicer litvansko. Stanislav je sproti prevajal njegove odgovore.

19

Po zasliševanju je sodnik stopil k zdravniku in se z njim poglasno razgovarjal.

Kmalu so se zaslišali na hodniku koraki. Na pragu sobe sta se pojavila Nina in Stefan, spremljana od dveh detektivov.

»O joj!« je stokala Nina in se je zgrudila na tla. »Nisem jaz! Ne, ne!«

Medtem ko sta detektiva dvignila Nino, je Stefan stopil k postelji in se zazrl v Kazimirov obraz. Ranjenčeve ustnice so se zganile in nekaj zašepetale.

Stanislav je hotel bežati po duhovnika. Zdravnik, ki je ves čas držal ranjenčevo roko, ga je zadržal: »Prepozno! V tem trenutku je umrl!«

Kazimir je bil mrtev...

*

Pol ure nato se je ustavil pred Stefanovo celico slavní detektiv Kilhot, ki je odkril že mnogo zagonetnih primerov. Skozi mrežo je potisnil posebno izdajo domačega dnevnika.

»Vzemite in čitate, kaj pišejo o vas!« je dejal in medtem opazoval, kak vtis bo naredila stvar na jetnika.

Stefan je na prvi strani zagledal svojo, Ninino in Kazimirovo sliko. Nad slikami je bil z debelimi črkami natisnjen naslov: Dekle in njen ljubimec sta ubila konkurenta. Pod tem naslovom je bilo več podnaslovov, nato pa je sledil podroben opis zločina. V članku je bilo med drugimi natisnjeno sledeče:

»Z enajstimi kroglami v telesu je mož ostal še štiri in dvajset ur pri življenju. Le izredna moč volje

življenja in enako plodnega delovanja kot je to bilo doslej.

Martjanci. Na naši cesti je bil promet radi gradnje novega železobetonskega mostu, ki je bil pred dnevi izročen svojemu namenu, dolgo časa oviran, ker je cesta vodila po provizoričnem mostu. Sedaj je to odpravljeno in imamo most, preko katerega se lahko sigurno pelje brez strahu, da bi se vdal teži tovara, kakršni so še nekateri.

Gomilice. V torek, 19. maja, je neizprosna smrt pokosila komaj 19 letno cerkveno pevko Žilček Marijo, ki je že dalj časa bolela na jetiki, ki jo je popolnoma izčrpala in sedaj se je mladenka v cvetu mladosti preselila na drugi svet k dragim staršem, ki jih je zgubila v rani mladosti. Bog ji daj nebesa, a užalošeni sestrici naše sožalje!

Turnišče. Akcija s pobiranjem prispevkov za nove orgle prav lepo uspeva, zato upamo, da jih bomo kmalu dobili. Gradil jih bo mojster Jenko iz St. Vida nad Ljubljano, ki si je že kor, kjer bodo nameščene, ogledal. Stale bodo okrog sto tisoč dinarjev. Ljudje radi dajejo denar, ker vedo, da bo s tem naša lepa romarska cerkev Matere Milosti mnogo pridobila. — Župni urad se najlepše zahvaljuje »Slovenski straži« v Mariboru za poslani denar, s katerim se bodo nabavili molitveniki »Pri Jezusu« za obdaritev revnejših šoloobveznih otrok. — V ponedeljek, dne 8. maja, se je posestnik N. s konjem vračal iz Sobote. Ker je bil konj žejen, ga je v Gončanih hotel napojiti. Med tem je pripeljal mimo neki voznik, ki je konja z blicem malo oplazil, radi česar je isti brez uzde zdirjal ter se ustavil šele v Turnišču, ko je z vozom zadel v neka vrata. Žival je bila tako zmučena in preplašena, da se je takoj zgrudila in je malo verjetno, da bo popolnoma okrevala. Občutne poškodbe je dobila

neka ženska, ki je med potjo padla z drvečega voza, dočim je voznik moral žalostno pešati za pobeglim konjem. Voznikovo dejanje ni bilo pametno!

Dobrovnik. V soboto, 6. maja, se je poročila gdca Trajber Anica z občinskim tajnikom g. Kovač Janezom. Poročila se je tudi gdca Božič s šoferjem g. Beriot Jožefom, ki vozi s poštnim avtobusom na progi Murska Sobota—Lendava. Bog daj srečo vsem!

Borejci. Pred dnevi je prišel k neki tukajšnji posestnici okrog 20 letni mladenec iz Murske Sobote ter začel na vso moč brcati v vrata, ki so bila zaklenjena, ter kričati, da bo vsakega ubil, ki mu pride pred oči. S svojim divjaškim dejanjem ni nehal prej, dokler vratni podboji niso popustili ter se vrata odprla. Gospodinja se je zelo ustrašila, ko je zagledala pobesnelega fanta z odprtim nožem, zato je začela klicati na pomoč, a medtem je vzele bič ter nasilneža pošteno premlatila.

Bogojna. Prejšnjo nedeljo je imelo naše Prosvetno društvo svoj letni občni zbor. Novo izvoljeni predsednik je g. Pucko Stefan, a v glavnem je odbor ostal isti. — Naš prosvetni dom je po popravilu takoj dobil novo lice, zato gre zahvala vsem tistim, ki so na kakršen koli način kaj pomagali.

Naši rajni

Ruše. Pretekli torek, 9. maja, je naglo umrl v Logu viničar Franc Glaser. Veliko let je vestno in skrbno oskrboval vinograd g. Viktorja Glaser. Četudi ga je že ovirala pri delu visoka starost, star je bil 76 let, je vendar še z veseljem sam opravljal vsa dela s pomočjo družine. Še dva dni pred smrtjo je govoril, kako bo drugi teden škropil v vinogradu. Toda ni več dočkal drugega tedna. Bolehal je samo en teden. V torek je še vstal in obedoval z ženo, potem malo legel. Žena je šla na delo; ko se je ob treh vrnila, ga je našla umirajočega. Pogledal jo je še milo za slovo, nato pa umrl. Bil je krščanski mož, skrben oče, zvest naročnik »Slov. gospo-

darja«. Bodi mu ohranjen med nami blag spomin! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Lenart v Slov. gorah. Dne 5. maja je mirno v Gospodu zaspala dobra mati Marija Bračko iz Zavrkarove, stara 81 let. Pred štirimi leti jo je začela kap. Hudo bolezen je mirno in potrpežljivo prenašala. Daleč naokoli je bila priljubljena, kar je pokazala njena zadnja zemeljska pot. Blaga pokojnica je rada čitala »Slov. gospodarja« in tudi druge katoliške liste, za katere je vedno skrbela, da so bili stalno naročeni. Pokojnica je bila Marijina družbenka. Od nje se je poslovil tudi pevski zbor s pesmijo. Pokojna naj počiva v miru — žalujemo rodbini Bračko pa naše sožalje!

Velika Nedelja. Velikonedeljski zvonovi so naznanili žalostno vest župljanom, da je odšel k Bogu po plačilo v starosti 76 let Habjanič Antvon, posestnik na Lešnici. Bil je pravi katoliški mož. »Slov. gospodar« je prihajal v njegovo hišo od začetka izhajanja. Rajni je bil odbornik pri velikonedeljski Hranilnici in posojilnici. Pogreb je bil 3. maja zjutraj od doma v cerkev, kjer je g. župnik daroval sv. mašo za rajnega. Njegova zadnja pot je pokazala, da so ga vsi v okolici zelo radi imeli. Naj počiva v miru — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 5. maja smo pokopali 59 letno posestnico Miciko Dečko, roj. Dolinar v Vinskem vrhu. Pokojnica je sestra gospe Lojzke Rakovič, soproge združnega revizorja v Ljubljani. Bila je plemenitega srca, noben siromak ni odšel praznih rok od njene doma. Zlasti se je zavzemala za številne otroke, katerim je bila botra. V njeno hišo prihajajo razen »Slov. gospodarja« še drugi katoliški listi. Zapušča užaloščenega moža in 16 letno hčerko. Rajna naj počiva v miru — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Halozah. Umrla je vdova Tezija Kolednik iz Paradiža v 75. letu starosti. Bila je vzorna krščanska mati, ki je vzgojila vse svoje otroke v poštenem in krščanskem duhu. Bila je radodarna in usmiljenega srca in ni prezirala siromakov. Bolehala je že dolgo in tudi oslepela, vendar je poznala ljudi po glasu. Lepa udeležba na poslednji poti dokazuje njeno

KMEČKA ŽENA —

poznaš mesečnik »Kmečka žena«, list za tebe, da ti pomaga podpirati tri vogle pri hiši? Ako ga ne poznaš, piši upravi lista: Maribor, Koroška cesta 5, da ti pošlje list na ogled!

in želja po maščevanju sta zadržala dušo v njem. Izpovedal je, da sta ga ubila Nina Mateskas in Stefan Kmicic.

Kmicic je fant petindvajsetih let, dobro razvit in razumen. Po značaju je hladen, ravnodušen in mrk, kar je pri zločincih pogost pojav. Odkar je zaprt, je jedva spregovoril kako besedo. Nima nobenih želja in prošenj. Na stavljenja vprašanja odgovarja kratko in ravnodušno.

Mrliča je gledal mirno, ravnodušno. Detektiv Kilhot je pripomnil: »Ta človek je ali nedolžen ali izvrsten igralec.« Na policiji pa so uverjeni, da je Kmicic glavni zločinec; on je zločin zasnoval, dekleta je bilo samo njegovo orodje.

Dekle je izredno lepo, dva in dvajset let staro. Izraz njenega obraza je odkrit, nežen. Iz oči ji sije otroška preprostost. Težko je verjeti, da bi ona izvršila ta grozni zločin. A vendar je tako. Ona je soudeležena pri zločinu in je možno, da bo s Kmicicem vred z življenjem plačala prelito kri.

Na vprašanja odgovarja mirno. Vedno naglašava svojo nedolžnost in odločno trdi, da je zločin izvršil Kmicic iz ljubosumnosti, ker jo je Kazimir hotel vzeti za ženo.

Kaj bo ugotovila nadaljnja preiskava, se ne ve. Zadnji čas je namreč nastopila nova okolnost. Pri ponovnem zaslišanju je Kmicic odločno izjavil, da ni vedel za nič in da je bil ob času, ko je bil zločin izvršen, v Sv. Patriku. Policija sedaj poizveduje, ali je bil res odsoten.

Štefan je iz poročila posnel, da je Kazimir res umrl in da se mu — kakor tudi Nini — obeitajo vislice. Položaja niti ni mogel popolnoma doumeti. Le eno je bilo jasno: Ninino izdajstvo. Kdo bi mislil, da se skriva v tem nežnem bitju toliko zlobe in brezvestnosti.

Ko je zvečer ostal sam, je zaslišal s hodnika neko gibanje in prerekanje. Glasovi so se votlo odbijali ob samotnih, visokih stenah. Štefan je prisluhnil. Zdelo se mu je, da je iz glasnega živčava spoznal materin glas. Čez nekaj časa se je mati res ustavila pred vratmi. Z njo je prišla babica Dugan. Za njima se je prerivala cela vrsta častniških poročevalcev. Štefan je slišal, da je vpila mati v slabi angleščini:

»Ne jutri — danes hočem videti svojega sina!«

Nato je zavpila litvansko:

»Štefan! Štefan! Kje si?«

Divje je začela tolči po vratih. Štefan je stopil k zamreženemu okencu in se oglašil:

»Mati, pomirite se! In ne jokajte! Saj me bodo kmalu izpustili, ker nisem storil nič hudega.«

»Ali slišite!?« se je obrnila mati k spremljevalcem. »Nič ni storil! Tista ženska je vsega kriva.«

Ko je utihnila, je Štefan dejal ponovno:

»Mati, pomirite se! Nedolžen sem!«

»O Bog, hvala ti!«

»Kmalu me bodo izpustili.«

»Da, da! Ta gospa pozna nekega odvetnika, ki te bo prav gotovo rešil.«

frankov. Ženska, ki je veljala za »čarovnico«, je bolnikom zagotavljala, da dobiva kosti, ki so ji potrebne za »zdravilo«, s pariškega pokopališča Pere Lachaise. V kratkem času si je Clanetova na ta način prištedila majhno imetje. Ker je pa mnogo bolnikov zaman čakalo ozdravitve po tem čudnem, srednjeveškem lečilu, so jo nekateri končno ovadili.

Ogromna skala

V kamnolomu neke solnograške družbe za pridobivanje marmorja pri Parschu so ločili ogromen blok marmorja z razstrelitvijo od njegove podlage. Osem mesecev so delali, preden so to skalo razgaili, potem so jo razstrelili s 60 kg črnega smodnika in 5 kg amonita. Skala je tehtala 6.000.000 kg.

prijubljeno kakor tudi ugled, ki ga uživa Brkova rodovina. Rajna naj uživa nebeško veselje ter večni mir in pokoj — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Marjeta niže Ptuj. Ob nenavadnem času, v večerni uri v nedeljo, 30. aprila, so nam zvonovi oznanili žalostno vest, da je v mariborski bolnišnici nenadoma umrl v najlepši življenjski dobi 30 let Ivan Zamuda, posestnik v Placarovcih. Pokojni je bil dober, zaveden katoliški mož, ki je zrastle iz nekdanjega Oria. Za njim žaluje žena, trije otroci in starši, katerim je bil v veliko oporo. Žalujejo vaščani, katerim je bil dober sosed, in gasilska četa Gajovci, katere član je bil od ustanovitve. Par let je bil tudi njen tajnik in šest let poveljnik. Od leta 1932 je bil tudi uslužben kot delovodja pri zgradbah raznih cest pri ptujskem okrajnem cestnem odboru. Prepeljan je bil iz Maribora v domačo župnijo in v torek zjutraj, 2. maja, ob veliki udeležbi položen k večnemu počitku na šmarješkem pokopališču. Na zadnji poti so ga spremljali vsa šmarješka gasilska društva, zastopstvo cestnega odbora iz Ptuja in mnogo župljanov. Svetila mu večna luč! — Žalujemo naše sožalje!

Skomarje pri Zrečah. Dne 2. maja nas je zapustil po dolgem hiranju na jetiki naš vseskozi odlični član ugledne Lečnikarjeve družine, Karol Ločnikar. Njegovo življenje je dočakalo komaj 33 pomladi. Bolezen ga je mučila skrajno dve leti. Vdan v voljo božjo, poln ljubezni v Boga, je v molitvi čakal svoje zadnje ure. S potrpežljivostjo je prenašal težki križ, ki mu ga je previdnost božja naložila. Obsutega s pomladanskim cvetjem smo ga zadnjikrat videli na mrtvaškem odru, kamor so ga hodili kropiti številni prijatelji in znanci. Končno smo rajnega Karla odnesli na lep hriček, k njegovim staršem. Križ, ki smo ga zasadili na njegov grob, naj mu bo v odrešenje. — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Jurij ob juž. žel. V veličastnih sprevedih smo spremili pretekli teden k večnemu počitku dva ugledna moža naše fare. Prvi je bil Janez Vrabčič, posestnik v Grobeinem. Bil je zgleđen katoličan, dober družinski oče in dolgoletni občinski odbornik. Kot takega bo zelo pogrešala poleg družine tudi občina. Šele v 66. letu je mo-

ral v grob kot žrtev karambola. — Drugi je bil Valentin Urleb, posestnik pri Sv. Primožu in oče g. Franca Urleba, župnika v Dobrni. Bil je kremenit katoliški značaj in je v takem duhu vzgojil tudi svojo številno družino. V 77. letu je šel za svojo pred dvema letoma umrlo ženo. — Bog daj, da bi pokojna imela v svojih čednostih veliko posnemalcev, njima pa daj uživati večni mir! — Preostalim naše sožalje!

Sromlje. Primoran radi potuhnjene bolezni, ki se je vgnezdila in napadla vse domače v njegovi hiši, je odšel iz naših prijaznih hribov vzoren 76 letni vinogradnik in gospodar Martin Sotler, skrben in dober oče petih otrok, katerega smo videli v vsakem vremenu — v zav-

danja vredni telesni žilavosti in duševni čilosti — vsakodnevno čvrsto korakati po strmi poti v pol ure oddaljeno cerkev k sv. maši. Ob vsakem letnem času je bil v svoji hiši prvi na nogah, v sili pa prvi na delu. — Vse se je budilo, zelenelo, cvetelo, kukavice, slavčki in druge ptičke so žgolele, ko smo spremljali tega značajnega, Bogu brezmejno zvestega moža k večnemu počitku na božji vrt, kjer mu je naš blagi g. župnik govoril za slovo v dušo segajoče beseda resnice, da se je od številnih spremljevalcev malokateri mogel obraniti solz. In naši vrli pevec so zapeli glinjivo prijubljenemu pokojniku otožno slovo. Rajni naj počiva v miru — žalujemo naše sožalje!

Društvene vesti

MLADINSKI DAN V RAČAH

V nedeljo, 11. junija, se bo zbrala v Račah mladina iz Slomškovskega okrožja k manifestaciji za svoje vzore: Bog in domovina. Po sprejemu na postaji in po obhodu po Račah bo na grajskem dvorišču pridiga in sv. maša z ljudskim petjem, po maši pa slavnostno zboževanje. Popoldne bo velik telovadni nastop, na katerem bodo nastopili člani in članice, mladi in mladenke. Na to prireditev opozarjamo že sedaj vse okoličane in naše prijatelje!

Marija Snežna. V nedeljo, 21. maja, nas obišče Ljudski oder iz Maribora. V šoli bodo igrali narodno igro v petih dejanjih »Domens«. Začetek po večernicah. Ker je čisti dobiček namenjen za uboge otroke, pridite v obilnem številu!

Sv. Peter pri Mariboru. Fantovski odsek in dekliski krožek vabita vse člane in članice na izlet v šmarjeto, ki bo v nedeljo, 21. maja. Odhod iz Sv. Petra ob 13.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo, 21. maja, ob treh popoldne bodo gostovali s pretresljivo vojno dramo igralci in igralkе šentpeterskega bratskega odseka v tukajšnji šoli, katero so povsod predvajali z največjim uspehom.

Silvnica. Izobraževalno in bralno društvo v Silvnici pri Mariboru priredi v nedeljo, 21. maja, ob 15 in ob 19 igro: »Čigav je grunt?« Vsi prijatelji iskreno vabljeni!

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Okrožni telovadni nastop, ki ga priredi slovenjebistriško okrožje fantovskih odsekov in dekliskih krožkov dne 21. maja, vzbuja veliko zanimanje pri odsekih in krožkih tega okrožja. Posebno zanimanje vzbuja že zato, ker je to prvi telovadni nastop naših organizacij na Črešnjevcu, in tudi, ker je to prvi letošnji javni nastop v vrsti mnogih letošnjih telovadnih prireditev. Da bo mogoče tudi bolj oddaljenim udeležencem priti pravočasno k začetku prireditve, smo načrt spremenili v toliko, da se vrše slovesne večernice ob treh popoldne, nakar bo spreved izpred župne cerkve z godbo na čelu mimo Slomškovskega doma na telovadišče, kjer bo telovadni nastop vseh odsekov in krožkov okrožja.

Poljčane. Prosvetno društvo priredi na Križevu, 18. maja, materinsko proslavo. Priklonili se bodo materam tudi naši mali. Vsi vljudno vabljeni, posebno naj bi ne ostala doma nobena mati. Prireditev bo v prosvetni dvorani ob starih popoldne.

Sv. Jurij ob juž. žel. Po odlično uspelem taboru Kmečke zveze v Celju je naša KZ s polno

Poročna posojila v Italiji

Kakor je že znano, pospešujejo v Italiji poroke ne le s samskim davkom, temveč tudi s posebnimi ugodnostmi, ki jih italijanska zakonodaja nudi poročencem. Med take ugodnosti spadajo med drugim tudi tako zvana poročna posojila, ki se jih novoporočenci, kakor kaže statistika, pridno poslužujejo. Tako je bilo po uradnem sporočilu notranjega ministrstva dovoljenih samo v enem mesecu 1093 poročnih posojil v skupnem znesku 7.248.495 lir. Skupno je bilo doslej uslišanih 49.651 prošnje, na katere je odpadlo 82.810.445 lir poročnih posojil.

Palme so obolele

Iz Tunisa in Rima prihajajo poročila, da se je

Štefana je materina navzočnost nekako poživljala. Ko je starka odšla, ga je spet prevzela pobitost. Na Ninino izdajstvo je mislil in je vedel, da bo vsak trud zaman. Iz časopisa je doznal, kaj ga čaka. Vedel je, da je vse naperjeno zoper njega. Zgrabil se je za glavo in si pulil lase. Nato se je zagnal v vrata in začel razbijati po njih. Nazadnje se je ves izčrpan vrgel na posteljo in je poskušal zaspati.

12.

V vozu cestne železnice, ki je vozil skozi središče mesta proti južnemu koncu, sta sedeli dve ženski. Ena je bila debela in gostobesedna, druga pa suha, blede, vsa zbegana. Debela potnica se ni zmenila za to, da je druga ne posluša in ji ne odgovarja. Brez prestanka je govorila kakor za stavo.

»Vaša sreča, da ste od mene izvedeli za to grozno stvar. Drugi vam ne bi tako previdno povedal ko jaz. Moj Bog, kako ste se ustrašili, ko sem povedala, da je vaš sin zaprt. Slabo vam je postalo. Ali se spominjate, da sem vam dala žganje, da bi vas okrepilo. Od doma sem ga prinesla s seboj, ker sem mislila, da ga morda nimate pri hiši... Da, da, sama sreča, da sem jaz prišla k vam. Drugi bi vas morda peljali h kakemu zakonemu advokatu, ki bi še srajco potegnil z vas, dosegel pa nič ne bi. Vi rabite dobrega, učenega odvetnika, ki bo brezplačno prevzel zagovor vašega sina. Jaz poznam enega. Imenuje se Skanlon. Pravijo, da je najboljši advokat v Pikertonu.«

Sopotnica je molčala in jo žalostno gledala. To pa je ni motilo.

»Še ena postaja, potem bova pri kraju. Bolje je, da greva na stanovanje kakor v pisarno. V pisarni ga vedno motijo in ne more pazljivo poslušati...«

Pogledala je skozi okno, potem pa nadaljevala: »Poglejte te lepe, visoke hiše in te blede, slabotne ljudi, ki prihajajo iz njih. Gotovo so ponosni na svoje palače, a kaj pomagajo, če so sami take pokveke...«

Voz se je ustavil.

»Sedaj sva tu. Bog ve, katera je Skanlonova hiša.«

Medtem je zagledala moža, ki je hitel proti neki garaži.

»Hvala Bogu!« je vzkliknila. »Ne bo treba iskati. Glejte, tam je Skanlon. Pojdiva k njemu.« Prijela je tovarišico za roko in jo kar vlekla. Odvetnika sta obe ponižno pozdravili. Preden je odvetnik spregovoril, je začela hitro govoriti:

»Gospod odvetnik, dobro vas poznam, saj sem vas v dvajsetih letih često videla. In kdo bi bil mislil še pred nekaj leti, da boste postali tako velik človek. Veste, sin te gospe je v veliki stiski. Pomislite, v umor je zapleten. Mati je prepričana, da je sin nedolžen. Jaz sicer dvomim o tem, vendar pa sem ji rekla, da ga boste vi rešili. Veste, jaz vas poznam od tistega časa, ko ste še v srajčki skakali po dvorišču in ulici ter vem, da je mnogo bogatih ljudi v Pikertonu, ki bi na hladnem sedeli, če jih vi ne bi bili potegnili iz blata. Zato sem rekla tej go-

paro na delu za kmečki tabor, ki bo v šentjurju 29. maja. Z vsa naglico se bliža ta dan, ko bomo obhajali svoj kmečki praznik, ko bomo javno povedali mi kmetje, kaj smo in kaj hočemo. Taborišče so fantje že pripravili s 150 dnevi kuka. Skoraj dnevno se vrše vaje za veliko zgodovinsko kmečko igrano »Mlinarjev Janez«, pri kateri bo nastopilo 80 ljudi z godbo in konjeniki. Za nastop združenih pevskih zborov je prijavljenih 150 pevcev. Na ta način bo tabor obenem učinkovito podkrepil zahteve slovenskih kmetov in dvignil v nas samozaupanje. Če je bil tabor v Celju mogočen in veličasten, bo pa naš tembolj domač in prijeten. Zato kmečki ljudje, ne pomišljajte se, ampak na binkoštni ponedeljek vsi na kmečki tabor v št. Jurij!

Gomilsko. Prosvetni tabor. Savinjsko okrožje fantovskih odsekov in dekliških krožkov priredi v nedeljo, 11. junija, na Gomilskem velik okrožni tabor. Obenem obhaja domače Bralno društvo 40 letnico obstoja. Spored tabora je sledeč: ob 8.30 sprejem gostov na gornjem koncu vasi, nato spreved skozi vas do cerkve, kjer bo na prostem sv. opravilo, ki ga bo opravil rojak g. stolni dekan dr. Franc Cukala iz Maribora. Po sv. maši bo prosvetni tabor, na katerem bosta govorila g. minister Franc Snoj in rojak g. Janez Rančigaj, župnik iz št. Petra pod Sv. gorami. Po večernicah bo telovadba na občinskem pašniku. Ves čas bo igrala priznana godba iz Slov. Konjic. Nastopili bodo fantje in dekleta iz vse Sa-

vinjske doline in še od drugod. Priskrbljeno bo tudi za želoce. Prijateljska sosednja društva vljudno naprošamo, naj pridejo s svojimi člani ta dan na Gomilsko.

Topolšica. Mladinska kmečka zveza priredi v nedeljo, 21. maja, ob 10 slovesno blagoslovitev prapora tukajšnjih odsekov MKZ. Slovesnost se bo vršila na prostem (pred novo šolo) v Topolšici tudi s sveto mašo, pri kateri bo sodelovala godba in pevski zbor MKZ.

Vransko. Nikar ne pozabite, da vas čaka dne 21. maja na Vranskem velika sreča, če se boste udeležili velike tombole, ki jo bo ta dan priredilo Prosvetno društvo. Prišli boste mogoče peš, domov se boste pa lahko peljali s kolesom, ki vam ga lahko sreča nakloni. Razen koles vas čaka še zaboj siadkorja, vreča moke, dva sežnja drv, žepna in zapestna ura ter lepa svilena obleka. In koliko drugih lepih dobitev smo vam priskrbeli! Treba je samo, da pridete po nje s tombolskimi tablicami, ki stanejo samo 2 din. Le verjemite: žal vam bo, če boste ta dan ostali doma in ne boste šli na Vransko na tombolo! Še imate čas, da se odločite!

Ponikva ob juž. žel. Pevsko društvo iz Sv. Jurja ob juž. žel. priredi na praznik Vnebohoda, 18. maja, ob treh popoldne v dvorani Slomškovega doma pevski koncert.

Polzela. Katoliško prosvetno društvo je prelozilo svojo tombolo na binkoštno nedeljo, 28. maja.

V VSAKI HIŠI MARIJIN OLTARČEK! V maju naj ima vsaka hiša Marijin oltarček. Lepe kipe od priprostitih in poceni do umetniških imamo na zalogi v vseh svojih prodajalnah.

SVEČNIKE za domačo rabo, za kapelice itd., po ugodnih cenah, v lepi izdelavi, vsako množino, tudi trgovcem na veliko, prodajamo v vseh svojih prodajalnah.

Za junij kupite kip SRCA JEZUSOVEGA! Mesec junij bo kmalu tu! Pravočasno si oskrbite kip ali sliko Srca Jezusovega, da boste mogli opravljati pobožnosti v domači hiši!

Največja zaloga vseh nabožnih predmetov, molitvenikov, rožnih venčev, podob in podob, kipov, križev itd. je v prodajalnah

TISKARNE SV. CIRILA, MARIBOR — PTUJ

go, ki je bila izročena našemu voditelju ob koncu veličastnega zborovanja po g. Pirihu.

Spreved

Kljub slabemu vremenu se je že v zgodnjih jutranjih urah začela zgrinjati od vseh strani naša mladina v Celje. Vse je bilo kar najboljšje razpoloženo. Akoravno je močno deževalo, se je zbrala mladina ob desetih v mogočen spreved s fanfaro na čelu, katero so tvorili fantje od Sv. Petra v Ljubljani v narodnih nošah. Spreved je korakal v četverstopih, organiziran po četah z državnimi zastavami. Klicanje kralju, knezu namestniku, našemu voditelju in slovenskima ministrom, kar ni hotelo ponehati. Z oken so pa Celjanke obsipavale našo mladino s cvetjem. Na balkonu mestnega poglavarstva so si spreved ogledali: g. dr. Korošec, minister g. Snoj, ban g. dr. Natlačen, senatorji gg. dr. Kulovec, Smodej in Schaubach, podpredsednik narodne skup-

Veličastno zborovanje slovenske mladine v Celju

V nedeljo, 14. maja, je v Celju zborovala mladina, organizirana v mladinskih odsekih Jugoslovanske radikalne zajednice. Zbrani so bili zastopniki vseh krajevnih organizacij, katerih je 293. Poleg zastopnikov se je zborovanja udeležilo zelo veliko število naše mladine, da vidi in čuje svojega voditelja, ki tako modro vodi slovenski narod.

Svojevrstna počastitev našega voditelja

Mladina je za to prvo politično zborovanje hotela počastiti svojega voditelja na svojevrsten

način. Iz vseh okrajev Slovenije so v predpisanim času ponesli naši fantje v Celje posebne diplome, podpisane od okrajnih odborov MJRZ z verzom, katerih začetne črke sestavljajo lep izrek našemu voditelju, vsi verzli skupaj pa tvorijo nekako zgodovinsko spesnitev o bojih našega naroda in udeležbo našega voditelja pri teh bojih. Ta deklaracija je vezana v krasno usnjeno knji-

Širite „Slov. gospodarja“!

spe, da če sploh kdo more rešiti njenega sina, potem ste vi tisti človek. Ker veste, rekla sem ji...

Skanlona je to besedičenje vse bolj nerviralo. Naposled je nejevoljno prekinil govornico:

»Ker gre za uradno stvar, vaju moram prositi, da se potrudita v pisarno. Tudi jaz sem tja namenjen, zaradi tega dovolita, da vaju odpeljem s svojim avtomobilom.«

Izginil je v garaži. Čez nekaj minut se je oglasil motor in iz garaže se je začelo kaditi. Kmalu potem se je prikazal avto. Skanlon ga je obrnil, nato pa povabil ženski, naj vstopita.

Po desetminutni vožnji se je avto ustavil pred poslopjem trgovske zbornice. Skanlon je ustavil motor, nato so vsi trije izstopili.

»Pojdita za menoj, takoj bomo v moji pisarni. V prvem nadstropju je.«

V pisarni jima je ponudil stole, nato je naglo izginil v drugo sobo.

Ženski sta sedli in se ozirali po pisarni. Pred majhno mizo je sedelo mlado dekle in pisalo na pisalni stroj.

Čas je mineval. Ženi sta molčali in opazovali deklico, ki je naglo tipkala in se je zdelo, da se ne meni za nič drugo.

»Presneti stroj!« je nenadoma vzkliknila deklica v poljščini.

Štefanova mati je naglo vstala, ko je zaslišala svoj materni jezik. Šla je k deklici in ji je začela pripovedovati, jo prositi in rotiti. Tipkarica je bila spočetka nevoljna, a potem je z vse večjim zanima-

njem poslušala stanko. Ko je mati za hip umolknila, se je oglasila:

»Iz vašega pripovedovanja sem razumela, da je vaš sin nekoga ustrelil...«

»Ne, ne, ne! Bog je priča, da ne. Dekle je izvršilo zločin.«

»Toda sina so zaprli?«

»Da. Saj ste brali v časopisih. In videli njegovo sliko.«

»On je torej tisti? Ne, nisem čitala, le mimogrede sem slišala o zločinu. Smilite se mi in upam, da vam bo gospod Skanlon pomagal.«

Gospo Dugan je jezilo, da se je ta pogovor vršil v jeziku, ki ga ona ni razumela. Nekaj časa je molčala, ko pa se je naveličala, se je oglasila.

»Ne vem, o čem govorita,« je dejala nekam razdraženo, »toda namen najinega prihoda je ta, da bi zadevo poverili gospodu Skanlonu. Nočeva iti k drugemu odvetniku.«

»In kaj je z gospodom Skanlonom?« se je obrnila k njej tipkarica.

»Ve, zakaj sva tu in mislim, da se bo takoj lotil dela.«

»Počakajta. Gotovo se bo kmalu vrnil.«

»Recite mu, da čakava!«

»Saj je šele prišel in najbrž pošto pregleduje. Le sedita in počakajta.«

V tem trenutku so se odprla vrata odvetnikove druge sobe.

v arabskih naseljih severne Afrike in Libije pojavila neka rastlinska bolezen, kateri so zlasti palme posebno podvržene. Že na tisoče kokosovih in dateljevih palm se je zaradi te bolezni posušilo, kar za tamošnje prebivalstvo predstavlja veliko škodo. Rastlinslovec domneva, da povzroča bolezen neki bacil, katerega se pa še ni posrečilo odkriti.

Pozoren dijak

Profesor (spomladi):

»Koliko ur ima dan?«

Dijak: »Pet in dvajset.«

Profesor: »Morda samo štiri in dvajset?!«

Dijak: »Gospod profesor, saj ste nam včeraj reči, da se je dan za eno uro podaljšal!«

Inserirajte!

(Dalje prihodnjič)